

# РЕШЕНИЕ

№ 5963

гр. София, 18.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова**

**ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова**

**Анастасия Хитова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6386** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда“ – П. /Д „ИТ“ - П./ чрез юрк. К. срещу решение от 20.05.2022 г., постановено по НАХД № 13811/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – „Стойнов и син 1976“ ООД, чрез процесуалния си представител адв. К., оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение, СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № 16-003268/10.09.2021 г., издадено от директора на Д „ИТ“ - П., с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/ на „Стоянов и син 1976“ ООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 29.06.2021 г.служители на Д „ИТ“ - П. извършват проверка по спазване на трудовото законодателство на обект в [населено място], [улица], изпълняван от „Стоянов и син 1976“ ООД, при която е установено, че дружеството в качеството си на работодател и строител на обекта, е допуснал до работа лицето И. Х. И. на длъжност „общ работник“, без с него да е сключен трудов договор. По време на проверката И. посочва, че работи за „Син Стоянов“ ООД. Прието е, че е нарушена разпоредбата на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ, поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 16-003268/02.07.2021 г. срещу дружеството. Срещу акта е подадено възражение, че лицето не е служител на „Стоянов и син 1976“ ООД. Въз основа на акта е издадено процесното НП.

Във връзка с твърденията на дружеството от районния съд са изискани справки от НАП и НОИ. От тях се установява, че И. Х. И. е в непрекъснато трудово правоотношение с „Герибор“ ЕООД от 20.05.2021 г. Представена е и справка за приети и отхвърлени уведомления по реда на чл. 62, ал. 5 КТ от същата дата за сключен трудов договор между „Герибор“ ЕООД и И. Х. И., както и справка за актуално състояние на действащи трудови договори за период 29.06.2021 г.-29.06.2021 г. /датата на извършване на проверка/, според която лицето е в трудово правоотношение именно с „Герибор“ ЕООД. Предоставена е справка – данни за осигуряването лице за период от 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г., според която лицето се осигурява от се „Герибор“ ЕООД. По делото е приложен и договор от 15.04.2021 г. между „Стоянов и син 1976“ ООД като възложител и „Герибор“ ЕООД като изпълнител за извършване на строително-ремонтна дейност.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че И. Х. И. е престирал работна сила в полза на „Герибор“ ЕООД, с когото има сключен трудов договор, а не за „Стоянов и син 1976“ ООД.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали.

Съгласно чл. 1, ал. 2 КТ и чл. 61 ал. 1 КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а съгласно чл. 62, ал. 1 КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма. Такъв договор е сключен между И. Х. И. и „Герибор“ ЕООД, като този факт не е спорен между страните. Самият работник е възприел обстоятелството, че полага труд при сключен договор и в саморъчно попълнената декларация при извършване на проверката от органите на Д

„ИТ“ – П. е посочил това обстоятелство. В случая не е било необходимо да се сключва трудов договор за полагане на допълнителен труд по чл. 111 КТ със „Стоянов и син 1976“ ООД поради следното:

- По делото е представен сключен на 15.04.2021 г. договор между „Стоянов и син 1976“ ООД като възложител и „Герибор“ ЕООД като изпълнител за извършване на строително-ремонтна дейност полагане на варо-гипсова мазилка. Именно в качеството си на работник „Герибор“ ЕООД на длъжност „зидаромазач“ (л. 18 от първоинстанционното дело) лицето е полагало труд на обекта. По делото не се доказва договорът да симулативен и да е създаден за целите на производството. Твърденията в обратната посока в касационната жалба се основават единствено на обстоятелството, че в информационната табела на строителния обект не е посочено друго дружество да извършва строителни и монтажни работи. Това обстоятелство почива само на свидетелски показания и не е безспорно доказано. Дори и „Герибор“ ЕООД да не е посочено изрично като подизпълнител би могло да се касае за нарушение на чл. 13 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, където е уредено съдържанието на информационна табела за строеж, но не и за недействителност на договор.

- В относимата редакция на чл. 111 КТ е посочено, че работникът или служителят може да сключва трудови договори и с други работодатели за извършване на работа извън установеното за него работно време по основното трудово правоотношение (външно съвместителство), освен ако не е уговорено друго в индивидуалния му трудов договор по основното му трудово правоотношение. Работникът сам е посочил, че работи от 8 ч. до 17 ч., с почивни дни събота и неделя и почивки в работния ден 1 час. Декларираната продължителност и установеност на работното време говори за полагане на труд по основно трудово правоотношение, а не по допълнително. Да се приеме противното прави организацията по полагане на труд по основно и допълнително правоотношение фактически невъзможна. Неоснователни са доводите в касационната жалба, че е възможно И. да е бил в отпуск или да не е изпълнявал задълженията си по договора с „Герибор“ ЕООД. Това твърдение се опровергава от справка – данни за осигуряваното лице за период от 01.06.2021 г. до 30.06.2021 г. (л. 25), според която лицето има 22 отработени дни за месец юни 2021 г. за този работодател и не е отсъствал нито един работен ден, независимо от причината.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.05.2022 г., постановено по НАХД № 13811/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.